

отслабне повече да разумѣе, отъ колко-то прѣ-
дѣ-тъ може да снабди. Сичко что глѣдаме на свѣ-
та е една неупозната чѣръ, въ пространѣ-тъ па-
зѣ на природѣ-тъ. Ни едно понятіе не приближа-
ва до простраство-то на нѣтъ-ты разстоянія. Ние
въздигаме мысли-ты си на високо и не произво-
ждаме друго прѣдъ истинѣ-тъ цѣль на нѣтъ-та
освѣтъ атомы. Това е една бескрайна сфера, на
коя-то срѣдоточіе-то е вѣдомъ, а околность-та
нѣдѣ и на никоѣ странѣ. Най-послѣ това е единъ
отъ най-голѣмы-ты чувствителны характеры на Бо-
жје-то Всемогѣщество, а наше-то въображеніе си
изгубва въ тѣхъ мысль.

Человѣкъ като доде на себе си, нека размы-
сли това что-то е той прѣдъ вѣднѣ-тъ, нѣ оно-
ва что сѣществува, нека ся види като заблуденъ
въ тойзи кръгъ покритъ отъ природѣ-тъ, и нека
ся научи отъ това что ще му появи малка-та тѣ-
тъница, дѣто ся на нѣтъ поставенъ, сир. тоя види-
мый свѣтъ, да почита земѣ-тъ, царства-та, градо-
ве-ты и самъ себе си, неговѣ-тъ сѣщевѣднѣ-тъ.
Что е человѣкъ-тъ самъ въ безмѣрнѣ-тъ? Кой
може го разуме? Нѣ за да му ся покаже друго е-
дно сѣщеудивително чудо, нека размысли въ то,
что познава най-цѣль-ты нѣтъ. На примѣръ, е-
динъ молецъ да му покаже въ малѣ-тъ на тѣ-
ло-то си чѣсти несравнително по-малкы, крака съ
ставы и жилы, кръвъ въ жилы-ты, влага въ кръвъ-
тъ, кашкы въ влагѣ-тъ, гара въ кашкы-ты, и като
раздѣли още тѣхъ послѣдны нѣтъ, ще почорли оков-